
ДУГОРОЧНО (ГОДИШЊЕ)

ЕТАПНО (ПЕТНАЕСТОДНЕВНО)
ПРОЦЕСНО (ДНЕВНО)
ПЛАНИРАЊЕ У ХОДУ
Напомена:

ТЕМАТСКО
ПРОЈЕКТНО
ОСТАЛО
Напомена:

25. ВРСТЕ ПЛАНИРАЊА

Дугорочно планирање подразумијева континуирано усавршавање праксе у циљу избора најквалитетнијег пута његове реализације, а самим тим и прилагођавање условима социо-материјалног окружења и сагледаним развојним могућностима васпитне групе и сваког дјетета у групи. Дугорочним планом се регулишу и елементи дидактичког модела интерпретације: прилагођавање амбијенталних услова, дидактичких средстава и опреме центара за учење .На почетку радне 2026/2027. године на основу анализе, сумирања резултата од претходне радне године, планиране активности за ову радну годину ће се реализовати:

1) Планер партнерства са породицом:општи и групни родитељски састанци (на почетку радне године и по потреби), индивидуални контакти са родитељима (на основу потреба родитеља и/или васпитача, информисања родитеља о разговору и напредовању дјеце), учешће родитеља у Савјету родитеља, информација и комуникација путем мејла, вибер групе, телефонски позиви, смс поруке, фејзбука, укључивање родитеља у различите пројекте, презентације, радионице,приредбе, манифестације, и сл. Сарадња и дружење са родитељима у обиљежавању важних датума вртића и свечаности. Израда едукативног материјала (панои, брошуре и сл.) за родитеље, пружање помоћи у одабиру адекватне педагошке литературе. Креирање видео презентација едукативног карактера са различитом тематиком, организација едукативних предавања, радионица за родитеље наше Установе.

2) Планер манифестација и друштвених вриједности су повезане са очекивањима родитеља, породичним вриједностима, обиљежавање важнијих датума у току године.

Планиране манифестације у радној 2026/2027 години су: Дјечија недјеља, Међународи дан дјетета, Јесења свечаност, Јесењи карневал, Никољданска свечаност, Дјечија Нова година, Осми март, Васкрс, Завршна приредба, Међународни дан породице, Конференција беба и остале манифестације које се организују у току радне године а које организује наша локална заједница; затим реализација разних посјета, као нпр.: стоматологу, фризерском салону, пошти, здравственим установама, педијатру итд.

Етапно планирање се припрема за период од двије радне седмице, те одржава цјеловитост и континуитет васпитно-образовног процеса. Етапно планирање садржи списак побројаних учећих (развојних) активности, тј. игара предвиђених за рад с дјецом у том периоду. У зависности од интересовања, потреба и жеља дјеце, њихових способности, узраста, пригодних дешавања и празника, годишњег доба, афинитета васпитача, и пројекта на нивоу објекта или групе, васпитач припрема етапни план за своју групу . Планира се један општи исход, два до три додатна, компетенције које произилазе из тих исхода и активности по аспектима развоја. У етапном планирању руководимо се сљедећим питањима: како се дефинише активност и игра, шта се под тим појмом подразумијева у оперативном смислу и каква је веза са циљевима, задацима тима и очекиваним исходима активности; који су дидактички облици развојно најподеснији да се примјењују и коме су намијењени (цијелој групи за фронталну формацију, малим групама у центрима за учење, или групама средње величине); и који су методички услови или поступци неопходни да би она била привлачна за дјецу и сврсисходна у њиховом учењу.Такође, важно је да приликом планирања исхода, компетенција и садржаја у етапном плану, континуирано истражује претходна искуства, знања, вјештине и понашања дјеце, те на основу њих гради, тј. планирају активности. Начини на које се долази до претходних дјечијих искустава и сазнања су различити, и могу да послуже многе технике (нпр. разговор, дијалог, интервјуисање дјеце, посматрање, дјечији цртежи, драматизације и дјечија игра, постављање загонетки, питалица, и сл.). Етапни планови се праве тимски. Етапним плановима се обезбјеђује континуитет и они најдиректније зависе од околности у конкретној групи.
Процесно планирање је детаљнија разрада етапног плана, краткорочно је и односи се на дневно планирање. Оно је предвиђање тока непосредног васпитно-образовног рада и подсјећа на израду сценарија који је довољно флексибилан како би се интервенције могле чинити и током непосредног рада са дјецом. Процесним планом јасно се дефинишу центри учења (не више од три), заједнички простор затворени или отворени у зависности од тога гдје је планирано извођење активности.Процесни план се може „протезати“ на више дана, уз модификовање тј. додавање нових центара и активности у њима, или „гашење“ центара и активности за које дјеца нису заинтересована или васпитач процјењује да нису одговарајуће за конкретну групу. Исто тако, ротацијом дјеце по центрима долазимо до тога да процесни план има дуже трајање. Обогаћивањем новим дидактичким средствима и материјалима, истим играма, али на другачији начин, „отежавањем“ појединих активности чиме се „буди“ дјечија заинтересованост, један процесни план може бити сценарио за рад током неколико дана.
Планирање у ходу („корекционо планирање“) је у тијесној вези са процесним планом и започиње још током процеса, када васпитач уочи да планиране активности не воде очекиваним исходима, нису добро материјално подржане, те је потребно унијети нове активности којима се врши допуњавање пропуштених садржаја. Можемо рећи да је ово „резервни план“ васпитача и можемо га сматрати „додатком“ процесном плану.Суштинско корекционо планирање нужно је након евалуације ефеката етапног или више етапних планова, у погледу остваривања планираних задатака процеса и њиховог поређења са очекиваним исходима. Уколико се дође до сазнања (закључака,
/

25.1. ПРИСТУП ПЛАНИРАЊУ
Тематско планирање је тимски, креативан процес у којем се полази од потреба, интересовања и могућности дјеце, на основу којих се одређују исходи учења, кроз одабрану тему, планирају игре и активности којима ће се дјеца и васпитачи бавити у одређеном временском периоду (етапни план – двије седмице). У оквиру једне теме могуће је издвојити подтеме (нпр. за тему животиње подтеме могу бити домаће животиње, шумске животиње, животиње далеких крајева и сл.). Подтеме се углавном реализују у току једне седмице, кроз различите учеће активности, засноване на планираним исходима учења. Поштујући дјечја интересовања и потребе, тим васпитача бира теме у складу са Годишњим програмом рада предшколске установе, годишњим добима, календаром манифестација и празника, различитих догађаја у породици и заједници и слично.Теме које се планирају у наредној радној години: Дјечија недјеља, Јесењи плодови, Моја породица, Зимска чаролија,прослава Крсне славе,, Прослава 8.марта, Долазак
Пројектни приступ планирању подразумијева дуготрајније бављење неком темом. Пројект идеја може да проистиче из свакодневних искустава дјеце и одраслих, из дјечје игре, из проблематике која заокупља дјецу и интересује их, из уочених потреба и радозналости дјеце и васпитача, из различитих догађаја у предшколској установи, породици, заједници. Пројектни приступ планирању подразумијева заједничко истраживање, играње, трагање, стварање дјеце, васпитача, родитеља/старатеља, чланова заједнице. Васпитач истражује различите изворе сазнања, проналази нове идеје и промишља којим активностима би се током пројекта могли бавити, шта је потребно од материјалних ресурса и опреме, како би се дјеца подстакла да истражују, откривају и испробавају своје идеје. Пројекат може трајати и неколико мјесеци, зависно од правца истраживања,
/
/